

Amr ibn al-Jamuh

Amr ibn al-Jamuh var en av de ledande männen i Yathrib under jahiliyyah-tiden. Han var hövding för stammen **Banu Salamah** och känd som en av de mest generösa och tappraste människorna i staden. Ett av privilegierna för stadens ledare var att ha en egen avgud i sitt hus. Det förväntades att denna avgud skulle välsigna ledaren i allt han gjorde. Han förväntades offra till den vid särskilda tillfällen och söka dess hjälp i tider av nöd.

Amrs avgud kallades **Manat**. Han hade låtit tillverka den av det dyraste träet. Han lade ner mycket tid, pengar och omsorg på att ta hand om den, och han smorde den med de mest utsökta parfymer. Amr var nästan sextio år gammal när de första strålarna av islams ljus började tränga in i Yathribs hem. Hus efter hus introducerades till den nya tron genom **Mus'ab ibn Omayr**, den första missionären som skickades till Yathrib före hijrah.

Genom honom blev Amrs tre söner — **Mu'awidh, Mu'adh och Khallad** — muslimer. En av deras samtida var den berömde **Mu'adh ibn Jabal**. Även Amrs hustru, **Hind**, accepterade islam tillsammans med sina tre söner, men Amr själv visste ingenting om detta.

Hind såg hur folket i Yathrib vann över till islam och att ingen av stadens ledare förblev i shirk utom hennes make och några få individer. Hon älskade sin man djupt och var stolt över honom, men hon oroade sig för

att han skulle dö i kufr och hamna i helvetet.

Under denna tid började Amr själv känna oro. Han fruktade att hans söner skulle överge sina förfäders religion och följa lärorna från Mus‘ab ibn Omayr, som på kort tid hade fått många att lämna avgudadyrkan och träda in i Muhammads religion, ﷺ. Till sin hustru sade Amr därför:

”Se till att dina barn inte kommer i kontakt med denne man [Mus‘ab ibn Omayr] innan vi uttalar en åsikt om honom.”

Hon svarade:

”Att höra är att lyda. Men vill du höra från din son Mu‘adh vad han återger från denne man?”

Amr utropade:

”Ve över dig! Har Mu‘adh övergett sin religion utan att jag vet om det?”

Den goda kvinnan kände medlidande med den gamle mannen och sade:

”Inte alls. Men han har deltagit i några av denne missionärs sammankomster och memorerat något av det han lär ut.”

Amr sade:

”Säg åt honom att komma hit.”

När Mu‘adh kom, befallde Amr:

”Låt mig höra ett exempel på vad denne man predikar.”

Mu‘adh reciterade **al-Fatihah**, Koranens öppningskapitel:

”I Allahs, den Mest Nåderikes, den Mest Barmhärtiges namn. All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre, den Mest Nåderike, den Mest Barmhärtige, Domens Dags Herre. Dig tillber vi, och Dig söker vi hjälp hos. Vägled oss på den raka vägen, vägen för dem som Du har välsignat, inte för dem som ådragit sig Din vrede, och inte för dem som gått vilse.”

Fadern utbrast:

"Hur fulländade dessa ord är — och hur vackra! Är allt han säger som detta?"

Mu'adh sade:

"Ja visst, far. Vill du svära trohet till honom? Alla dina människor har redan gjort det."

Den gamle mannen förblev tyst en stund och sade sedan:

"Jag kommer inte att göra det förrän jag rådfrågar Manat och ser vad han säger."

Mu'adh svarade:

"Vad skulle Manat kunna säga, far? Det är bara ett stycke trä. Det kan varken tänka eller tala."

Den gamle mannen svarade skarpt:

"Jag sade till dig att jag inte gör något utan honom."

Senare samma dag gick Amr fram inför Manat. Det var dåtidens sed bland avgudadyrkarna att placera en gammal kvinna bakom avguden när de ville tala till den. Hon skulle svara å idolens vägnar och uttala det som man trodde att avguden inspirerat henne att säga.

Amr stod inför avguden i stor vördnad och överöste den med lovord. Sedan sade han:

"O Manat, du vet utan tvekan att denne predikant som skickats till oss från Makkah inte önskar någon något ont utom dig. Han har bara kommit för att hindra oss från att dyrka dig. Jag vill inte svära trohet till honom, trots de vackra ord jag har hört från honom. Därför har jag kommit för att få ditt råd. Så ge mig ditt råd."

Det kom inget svar från Manat.

Amr fortsatte:

"Kanske är du arg. Men hittills har jag inte gjort dig något ont. Nåväl, jag ska lämna dig några dagar så att din vrede kan lägga sig."

Amrs söner kände till hur beroende deras far var av Manat och hur han med tiden nästan blivit ett med den. Men de insåg också att avgudens

plats i hans hjärta började skakas, och att de måste hjälpa honom att bli av med den. Det var vägen till hans tro på Allah, den Upphöjde.

En natt gick Amrs söner tillsammans med sin vän **Mu'adh ibn Jabal** till Manat, tog avguden från dess plats och kastade den i en latrin som tillhörde Banu Salamah. De återvände hem utan att någon visste vad de gjort.

När Amr vaknade nästa morgon gick han i stilla vördnad för att visa sin respekt för sin avgud — men fann den inte.

Han ropade:

”Ve över er alla! Vem har attackerat vår gud i natt?!”

Ingen svarade. Han började leta efter avguden, rasande och hotande dem som gjort detta. Till slut fann han avguden upp och ner i gropan. Han tvättade och parfymade den och återställde den till dess plats och sade:

”Om jag får reda på vem som gjort detta mot dig, ska jag förödmjuka honom.”

Följande natt gjorde sönerna samma sak igen. Den gamle mannen hämtade tillbaka avguden, tvättade och parfymade den som tidigare och satte tillbaka den. Detta upprepades flera gånger, tills Amr en natt hängde ett svärd runt avgudens hals och sade:

”O Manat, jag vet inte vem som gör detta mot dig. Om du har någon kraft av gott i dig, försvara dig mot detta onda. Här är ett svärd åt dig.”

De unga männen väntade tills Amr hade somnat djupt. De tog svärdet från avgudens hals och kastade det i gropan. När Amr fann avguden ligga med ansiktet nedåt i gropan och svärdet var borta, blev han till slut övertygad om att avguden inte hade någon makt alls och inte förtjänade att dyrkas. Det dröjde inte länge förrän han trädde in i islams religion.

Amr smakade snart sötman av **iman** — tron på den ende sanne Guden, Allah. Samtidigt kände han stor smärta och ångest inom sig när han tänkte på varje ögonblick han tillbringat i shirk. Hans antagande av den nya religionen var fullständigt, och han ställde sig själv, sin rikedom och sina barn i Allahs och Hans Sändebuds tjänst, ﷺ.

Hans hängivenhet visade sig tydligt under **slaget vid Uhud**. Amr såg sina tre söner förbereda sig för striden. Han såg de tre beslutsamma unga

männen, drivna av längtan efter martyrskap, framgång och Allahs, den Högstes, välbehag. Synen gjorde ett djupt intryck på honom, och han beslöt att gå ut tillsammans med dem för att föra jihad under Allahs Sändebuds banér, ﷺ.

De unga männen var dock helt emot att deras far skulle genomföra detta beslut. Han var redan mycket gammal och mycket svag.

De sade:

"Far, Allah har sannerligen ursäktat dig. Varför tar du då denna börda på dig?"

Den gamle mannen blev mycket arg och gick direkt till Profeten för att klaga på sina söner:

"O Allahs Sändebud! Mina söner här vill hålla mig borta från denna källa till godhet, med argumentet att jag är gammal och skröplig. Vid Allah, jag längtar efter att nå Paradiset på detta sätt, även om jag är gammal och svag."

Profeten sade till sönerna:

"Låt honom. Kanske kommer Allah, den Mäktige och Store, att skänka honom martyrskap."

Snart var det dags att gå ut i strid. Amr tog farväl av sin hustru, vände sig mot qiblah och bad:

"O Herre, skänk mig martyrskap och låt mig inte återvända till min familj med mina förhoppningar krossade."

Han gav sig av tillsammans med sina tre söner och en stor grupp från sin stam, **Banu Salamah**.

När striden rasade kunde man se Amr röra sig i de främsta leden, hoppande på sitt friska ben (det andra var delvis förlamat), och ropa:

"Jag längtar efter Paradiset! Jag längtar efter Paradiset!"

Hans son **Khallad** höll sig tätt bakom honom, och båda kämpade tappert i försvar av Profeten, medan många andra övergav honom i jakt på krigsbyte. Far och son föll på slagfältet och dog inom några ögonblick från varandra.

Må Allah vara nöjd med dem.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)